

Warszawa, // stycznia 2010r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Pacjenta
Krzyszyna Barbara Kozłowska

RzPP/ ZIP -731-8-/1/BG/10

Pani
Dr Ewa Kopacz
Minister Zdrowia

Szanowna Pani Minister

Rzecznik Praw Pacjenta zwraca się z uprzejmą prośbą o rozważenie zasadności przedstawionych poniżej uwag do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 sierpnia 2009 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej. (Dz. U. 09.Nr 140,poz.1145).

Dotychczasowe zasady udzielania świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji leczniczej (Zarządzenie nr 85/2009/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 15 października 2008 r. w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju rehabilitacja lecznicza – Rozdział 6 § 12. Świadczenia udzielane w warunkach ośrodka/oddziału dziennego) uwzględniały potrzebę przedłużenia rehabilitacji w warunkach ośrodka/oddziału dziennego, na wniosek lekarza prowadzącego, po uprzednim dokonaniu oceny skuteczności prowadzonego usprawniania, oraz za zgodą dyrektora oddziału Funduszu. W §14 p.5 w/wym. Zarządzenia czas rehabilitacji dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego w ośrodku/oddziale terapii dziennej był określony na okres do 120 dni w roku kalendarzowym z **możliwością przedłużenia**.

Zarządzenie Prezesa NFZ na rok 2010 w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju rehabilitacja lecznicza nie określa czasu trwania rehabilitacji dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego w ośrodku/oddziale terapii a także możliwości jego przedłużenia, *odsylając do Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 30 sierpnia 2009 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej.* (Dz. U. 09.Nr).

W załączniku nr 1 do wym. wyżej rozporządzenia (Wykaz oraz warunki realizacji świadczeń gwarantowanych z zakresu rehabilitacji leczniczej) czas trwania rehabilitacji dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego w ośrodku lub oddziale dziennym określono dla jednego świadczeniobiorcy *na 120 dni w roku kalendarzowym.*

Zarówno w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia, jak i w Zarządzeniu Prezesa NFZ *pominięto możliwość przedłużania* rehabilitacji dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego powyżej 120 dni w roku kalendarzowym uważając, że nie istnieją ani takie stany ani takie potrzeby (uznawane od wielu lat), które tego wymagają. (w uzasadnionych przypadkach czas rehabilitacji był wydłużany o drugie 120 dni). Powyższe zapisy jednoznacznie ograniczają o połowę dostęp do świadczeń zdrowotnych z zakresu rehabilitacji w ośrodku/oddziale dziennym dzieciom z zaburzeniami wieku rozwojowego, w tym ze złożoną niepełnosprawnością.

Przeciw takiemu ograniczeniu dostępu do świadczeń zdrowotnych przemawiają względy medyczne:

- konieczność zintensyfikowania działań rehabilitacyjnych u dzieci i młodzieży z zaburzeniami wieku rozwojowego, zwłaszcza niepełnosprawnej np. z wczesnym uszkodzeniem mózgu. Ich rehabilitacja powinna być wczesna, ciągła, kompleksowa i dostępna. U dzieci z wczesnym uszkodzeniem mózgu dysfunkcja jest **złożona i trwała** (neuromotoryczna w zakresie przede wszystkim programowania ruchu i wtórnie - w aparacie ruchu, poznawcza w zakresie wzroku, słuchu, etc., emocjonalna, komunikacji, myślenia etc.), a rehabilitacja konieczna jest codziennie. Poprawa uszkodzonych funkcji u dziecka następuje poprzez wielokrotne powtarzanie wielu procedur (ulatwienie synaptyczne) codziennie w odpowiednio długim czasie, bazując na zjawisku plastyczności mózgu!
- W wieku rozwojowym możliwości kompensacji mózgu w zakresie utraconych funkcji są największe, w związku z tym faktem (potwierdzonym naukowo) ilość i częstotliwość oddziaływań (procedur) o odpowiedniej jakości powinna być też odpowiednio intensywna..

- Środki zainwestowane w usprawnianie w okresie rozwojowym pozwalają je zaoszczędzić w okresie dorosłości i starości (wydatki na pomoc społeczną). Brak uzasadnienia medycznego dla ograniczania intensywności i czasu tej rehabilitacji do połowy.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. 2008 nr 164, poz. 1027 z późn. zmianami) w art. 15 ust. 1. daje świadczeniobiorcom prawo „do opieki zdrowotnej, której celem jest zachowanie zdrowia, zapobieganie chorobom i urazom, wczesne wykrywanie chorób, leczenie, pielęgnacja oraz zapobieganie niepełnosprawności i jej ograniczanie.” W ust. 2 zapewnia się m.in. rehabilitację leczniczą.

Art. 27 ust. 2 stanowi, że świadczenia na rzecz zachowania zdrowia obejmują też: „wczesną, wielospecjalistyczną i kompleksową opiekę nad dzieckiem zagrożonym niepełnosprawnością lub niepełnosprawnym”.

z poważeń
D. Wolski